

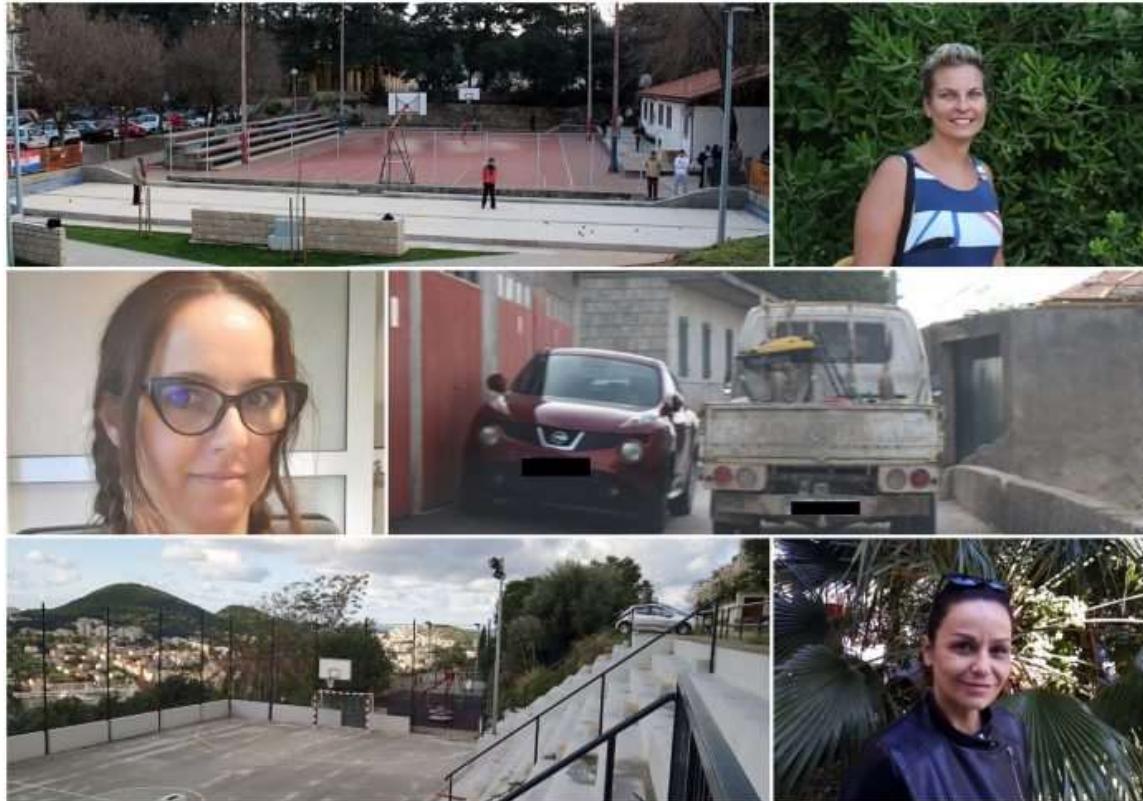
Naslovница > Lifestyle > JAVNI PROSTOR – POTREBA ILI LUKSUZ (3) / tri mame su usporedile...

Lifestyle

JAVNI PROSTOR – POTREBA ILI LUKSUZ (3) / tri mame su usporedile dubrovačke kvartove u kojim su odrasle s onima u kojima odgajaju svoju djecu

 Katarina Fiorović 30. listopada 2020.

 0

Javni prostor utječe na kvalitetu života svakog pojedinca, a onda i zajednice u gradskoj sredini. Dokazano je kako pristupačnost igrališta, šetnice javnog trga i javnih sadržaja pozitivno utječu na razvoj djece, ali i na ponašanje odraslih. Kako to doživljavaju mame, koje upravo odgajaju svoju djecu u pojedinim dubrovačkim naseljima? Svoje dojmove su nam iznijele tri dubrovačke mame, koje su odrasle na Ilijinoj glavici, u Orsanu i na Pločama, a sad žive i odgajaju svoju djecu na Gornjem Konalu, na Nuncijati i u Čokolinu.

Andrijana Rabušić

Andrijana Rabušić odrasla je na Ilijinoj glavici i kaže kako se kvaliteta života u naselju u kojem je odrasla ne može mjeriti s onom u kojoj odrastaju njezina djeca na Gornjem Konalu.

-Na Glavici je sve nadohvat ruke: škola, vrtić, igralište, park, autobusna stanica. Pločnik kroz Zagrebačku ulicu i pothodnik omogućavaju da djeca sama, bez pratnje roditelja, pješke mogu doći do Grada, do knjižnice, do glazbene škole. Blizu je i butiga i svi potrebni sadržaji za kvalitetan život. Kad sam tamo živjela, nisam to primjećivala – kazala je Andrijana, te priznala kako je sve to osvijestila naknadno, kada vidi nedostatke kvarta u koji se preselila i u kojemu odrastaju njena djeca.

Škola i igralište na Ilijinoj glavici

-Na Gornjem Konalu gdje sada živim, osim savršenog pogleda nema ničega. Broj parkova i igrališta 0. Djeca se igraju na ulici jer nemaju drugih mogućnosti. Ulica nije prilagođena da bude dvosmjerna. Izlaz na magistralu je ilegalno otvoren tako da ulica često služi kao prečac za izlaz i ulaz na magistralu, a iako je dozvoljena brzina 30, vozi se i do 90 na sat. Ponekad imam osjećaj da sam na Grobniku.

Gornji Kono – dvosmjerna cesta i pješačka staza

Ujutro, u vrijeme kada se odlazi na posao i u školu je u naselju katastrofa. Djeca koja idu pješke moraju se svaka 3 metra sklanjati automobilima, a negdje nema ograde, a "provalija" je 2-3m duboka. Povezanost autobusom javnog prijevoza je katastrofa, a ako uspiješ potrefiti da se ukrcaš na tricu, kad izideš na autobusnoj stanici Magistrala br. 3, nema pješačkog prijelaza ni pothodnika. To znači da djeca sama, bez pratnje odraslih ne mogu koristiti javni gradski prijevoz.

Autobusna stanica Magistrala 3, mjesto gdje je dozvoljena brzina 70, a isto tako i neslužbeni pješački prijelaz

Kontejneri na depozitu su premali za tu količinu stambenih prostora i ljudi koji tamo stanuju. Uvijek su prepuni i kontejneri i okolni prostor. Njima je teško i prići jer su zbog nedostatka parkinga ispred njih uvijek parkirana 2-3 automobila. Parking ne postoji. Ulica je zapuštena, ne znam da je ikad očišćena. Izmet od kućnih ljubimaca je posvuda.

Za mene kao majku to znači da moram djecu puno više paziti, ne mogu djecu pustiti na zaštićeno igralište u blizini kuće, nego ih, ako izadu na ulicu stalno moram nadgledati ili

ih ukrcati u automobil i odvesti u Uvalu, na neko igralište... sami ne mogu ni do knjižnice ni do igrališta, što je djeci s Ilijine glavice dostupno bez pomoći roditelja.

1 od 9 < >

Ulica Gornji Ko

Nedostatak adekvatnog prostora za igru u blizini kuće i nedostatak infrastrukture kao što su pješački prijelaz i nogostup, znače manje druženja, lošije ispunjeno slobodno vrijeme, ali i potencijalnu opasnost od ozljeda, kad god dijete treba izaći iz kuće. Poći u šetnju za nas znači prvo sjesti u automobil i odvesti se do neke šetnice, igrališta. Mislim da je svima jasno koliko je u ova dva primjera različita kvaliteta života i djece i roditelja kad usporedimo **Ilijinu glavicu i Gornji Kono**.

Mia Hrnić

Mia Hrnić odrasla je na Pločama, predjelu užeg gradskog središta koji se zbog blizine povijesne jezgre najčešće naziva elitnim dijelom Dubrovnika. Svog sina Mia odgaja u Čokolinu. I sretna je da je tako, jer ono što je turistima najprivlačnije, a to je pogled na atraktivni Grad u zidinama i njegova blizina, ne znači automatizmom kvalitetu života domaćim stanovnicima, osobito roditeljima s malom djecom.

Nogostup na Pločama

-Definitivno je lakše živjeti u Čokolinu. Na Pločama je s djetetom u kolicima vrlo teško. Ako ti netko ide u susret, nemoguće se mimoći na uskom nogostupu, a ni dvoje ljudi ne može hodati usporedno, već jedan iza drugoga, kao da smo u vojsci, a ne u šetnji. Na Pločama ima jako puno skalina i s kolicima uvijek moraš ići okolo, preko vatrogasaca ili preko Viktorije. Kad se sjetim sebe, kad sam bila mala, igrali smo se na ulici gdje su stalno prolazili auti. Doduše bilo ih je manje nego danas. Ploče imaju park pokraj škole, ali ne bih komentirala kako izgleda i tko se sve tamo skuplja. U svakom slučaju, park nije adekvatan za djecu. Na školskom igralištu Gimnazije, nisam dugo bila, ali to je jedino igralište na Pločama, a često je zauzeto, pa ga djeca baš i ne mogu koristiti kad hoće.

Jedini uređeni park na Pločama

U Čokolinu imamo sve: park za djecu, zelenu površinu, igralište, bočalište, školu, vrtić. Čokolino je u pravom smislu rijeci „kvart“ za ugodan život s obitelji. Dijete se može igrati, a da nije u neposrednoj opasnosti od auta dok na Pločama to nije slučaj. Život je u Čokolinu puno ugodniji, svi sadržaji od trgovine do igrališta i javnog prijevoza su blizu.

Ipak nije sve idealno. Mia navodi kako je potrebno češće čišćenje javnih površina.

1 od 5 < >

Bočalište u Čokoli

-Tu mislim ponajviše na dječji park. Zna se skupiti toliko smeća da imamo mamu koje redovito piše mailove i zove da se to očisti i uredi. Možda da posade novu travu, stave sustav za navodnjavanje koji bi se aktivirao u kasnijim večernjim satima, da se redovito kosi. Problem Čokolina je neadekvatna oborinska odvodnja. Kad pada jača kiša, cijelo igralište je pod vodom. Općenito mislim da nedostaje kanta za smeće i da treba bolje održavati okoliš od zelenih površina do češćeg pražnjenja kanta za smeće do održavanja sprava za igru i klupa u parku. Mislim da bi bilo dobro ograditi park jer na jednom dijelu postoji opasnost od pada u provaliju, a s obje strane je ceste na koju djeca lako mogu "izletjeti".

Parking je problem u cijelom Dubrovniku, pa tako i u Čokolinu, ali kad se ujutro ulica zablokira automobilima roditelja koji djecu iskrcavaju neposredno ispred škole, nastaje kaos. Priča se da će spajati cestu kroz park pa Čokolino napraviti dvosmjernom. Ne znam da li je informacija istinita, nadam se da nije. Zamislite da u kvartu imate dvosmjernu cestu koja ide kroz park u kojem se igraju djeca!

Fani Jovanović

Fani Jovanović odrasla je u Lapadu, točnije u Orsanu, a sad živi na Nuncijati.

-U Orsanu mi je bilo super jer je sve bilo blizu, a prije svega more, pa sam kao dijete mogla uzet šugaman i poći na kupanje, bez da se vozim autobusom ili da me netko prati. Također, šetnica uz more je prekrasna i kad se prestane s kupanjem tijekom ljetne sezone. Bilo je dosta prostora za igru i druženje. Iz Orsana se u lapadsku školu brzo i sigurno može stići pješke, vrtić je na pristojnoj pješačkoj udaljenosti, a svugdje postoji dovoljno širok nogostup i sigurni pješački prijelazi. Osim ovih, za djecu važnih sadržaja, u Lapadu je blizu sve: od trgovine do benzinske pumpe, sad i kino i sportski sadržaji, a povezanost autobusnim linijama ne može se usporediti s Nuncijatom. Iz Orsana se sve može obaviti pješke, a autobusne linije su dostupne i česte.

Na Nuncijati je meni prekrasno živjeti jer imamo šetnicu, preko starog vodovoda, pa drugu prema Srđu, igralište za djecu, sportski teren, puno zelenila i prostora za igru u prirodi i da ne zaboravim, najljepši pogled.

Problem je odlazak u školu. Magistrala, koju djeca trebaju prijeći da bi pješke stigla u OŠ Ivan Gundulić u Gružu, je opasna. Nema pješačkog prijelaza, djeca pretčavaju, a automobili često prebrzo voze. Na žalost dogodile su se nesreće u kojima su stradavali pješaci, često i djeca, koja su primorana prelaziti magistralu.

Pogled na Magistralu s igrališta na Nuncijati i mjesto na kojem se najčešće prelazi cesta

Povezanost javnim prijevozom je nikakva. Autobus broj 3 je vrlo rijedak, sad nakon lockdowna još rjeđi nego prije, linija 3 A je potpuno ukinuta. Ja nemam osobni automobil i to mi stvara probleme, po povratku s posla trebam učinit oko 250 skalina da bi došla doma, a tako i djeca koja se vraćaju iz škole i nakon tih skalina trebaju još preći magistralu. Kako je nekim našim starijim susjedima, kojima pobjegne taj autobus koji tako rijetko ide, možete samo zamisliti. Ako nešto trebate obaviti, poći u spenu, uzet neke potvrde, poći u doktora, u Lapadu sve možete pješke i relativno jednostavno, na Nuncijati ste vezani za tricu ili za automobil.

1 od 7 < >

Otpad kraj igrališta

Odnedavno na Nuncijati imamo malu butičicu, pa ne moramo za svaku sitnicu ići u Gruž. To je značajno povećalo kvalitetu života. Kao i svugdje nedostaje parkinga, ali mene najviše nervira što ljudi neodgovorno bacaju smeće posvuda, po šetnici, po cesti, umjesto u kontejner. Smeta mi što se kante na dječjem igralištu ne prazne redovito, pa se često događa da se od smrada ne može stati na igralištu. Kad pada kiša, potoci i rijeke teku skalama i ulicama Nuncijate, a tada je iznimno opasno prelazit preko magistrale na što smo prisiljeni. Kvaliteta života je definitivno veća u Orsanu, ali ima i Nuncijata svoje prednosti.

Glavni i jedini kolni prilaz naselju Nuncijata, riječ je o dvosmjernoj cesti ujedno i pješačkoj stazi

Na kraju možemo zaključiti kako je kvalitete života u planski izgrađenim naseljima, kao što su Čokolino i Orsan te Ilijina glavica puno bolja nego u naseljima koja su spontano nastala bez detaljnih planova razvoja. Dostupnost javnih prostora od onih za igranje, šetnju do cesta, nogostupa, pothodnika značajno utječe na život, osobito obitelji s djecom.

Nije to ništa novo, a potvrđuje istinitost istraživanja **UN-Habitata** koje kaže kako gradovi koji dobro funkcioniraju imaju oko 50% uređenih javnih površina. Ono što uvijek treba imati na umu prilikom prostornog planiranja su dokazani rezultati ovog istraživanja,

Nedostatak kvalitetnih javnih prostora smanjuje kvalitetu života u gradu, povećava kriminal, socijalne napetosti te narušava zdravlje. Javni prostor gradi sigurniju zajednicu, smanjuje nejednakosti, gradi lokalno gospodarstvo i pozitivno utječe na smanjenje stresa i zdravlje stanovništva.

Članak je sufinanciran od strane Agencije za elektroničke medije u sklopu projekta "Javni prostor – potreba ili luksuz".

TAGS

javni prostor-luksuz ili potreba

Orsan

Ploče

Urednički izbor

Prethodni članak

PROJEKTI GRADA: Predstavljene konzervatorske podloge za buffer zonu, planira se uređenje novog parka....

Sljedeći članak

Baćić, Dobroslavić i Cebalo obišli radove na vodoopskrboj mreži u Orebiću vrijedne 12 milijuna kuna

Katarina Fiorović

Iz teme

2020. U RETROVIZORU/ Marija Grazio: Još uvijek rovarim i tražim nova učenja i spoznaje

Dubrovnik Net - 7. siječnja 2021.

Lifestyle

GOTOVO JE: bilo je teško, ali odabrali smo najmaštovitije i najljepše božićne okućnice

Dubrovnik Net - 7. siječnja 2021.

Lifestyle

Skurić: protupotresna obnova je nužna, najugroženije su građevine na nasipu uz Stradun

Lea Pavlović - 7. siječnja 2021.

Vijesti

DANAS OBJAVLJENO

Frizerka iz Metkovića Daniela Žderić na svjetskom natjecanju osvojila 12. i 13. mjesto sa svojim svečanim frizurama

7. siječnja 2021.

Skurić: protupotresna obnova je nužna, najugroženije su građevine na nasipu uz Stradun

7. siječnja 2021.

BRAVO! Sedam kuhara iz naše županije kuha na Trgu u Petrinji

7. siječnja 2021.

2020. U RETROVIZORU/ Marija

Grazio: Još uvijek rovarim i tražim nova učenja i spoznaje

7. siječnja 2021.

Učitaj više ▾

DUBROVNKTV.NET

DubrovnikTvNet

**BEZ KOMENTARA:
Vodokršte u Čilipima**

DubrovnikTvNet

SUSRETI UTORKOM: s Robertom Pančićem o kvaliteti dubrovačke gradnje i otpornosti na potres

DubrovnikTvNet

**ETO NAS: Kratki
duTVnet pregled 2020.**

DubrovnikTvNet

KRATKI REZOVI: Bolje sretna nova nego nesretna stara!

NAJNOVIJI KOMENTARI

Andrej on *Tri kombija osnovne pomoći za Petrinju vraćena s granice na Kleku*

*Tomislava Županović on Bravo Meštare Hendić!
Građevinari su od ranog jutra u akciji, vlasnik sanirane kuće u Suzama: hvala vam!*

JAVNI PROSTOR – POTREBA ILI LUKSUZ (5): Kako su stanovnici Zlatnog potoka samoinicijativno uredili prostor u kojem žive? | Dubrovačka Mreža on PRVI REZULTATI ZBORA GRAĐANA Rekonstrukcija javne rasvjete dijela Zlatnog potoka

Nikola Duper on *Izvršena dijagnostika stare platane u Mlinima*

Paval on *Izvršena dijagnostika stare platane u Mlinima*

Komentar tjedna by Lidija Crnčević

KOMENTAR: Barać i Vlahušić su se zagrlili, Raguž je počeo čistit,...

27. rujna 2020.

Put oko Svijeta

PUTOPIS: Petra Kisić je odselila na Island, opisuje nam kako se...

19. prosinca 2020.

Slatki život Alise Nenadić

Nikad dosta čokolade u vašem životu? Ovo je Alisin recept za...

12. studenoga 2020.

